

SVATÝ ŘEHOŘ

3. září slaví církev památku papeže a učitele církve sv. Řehoře.

Pocházel z patricijské rodiny. Výhodného úřadu prefekta i rodinného majetku se ale vzdal a vydal se „cestou úzkou“. Zanechal za sebou nejen mnoho spisů a dopisů, upevnění liturgie a zpěvu (nejznámější je gregoriánský chorál), ale především šíření radostné zvěsti evangelia do lidských srdcí.

Řehoř se narodil kolem r. 540 v Římě do významné patricijské rodiny, která měla na Sicílii velký majetek. Byl velmi nadaný, po vysokoškolských studiích se mu nabízela skvělá kariéra. Pracoval v občanské správě a už ve třiceti letech se stal významným státním soudním úředníkem. On ale otcovský dům opustil a vydal se do kláštera sv. Ondřeje a dalších šest klášterů založil na svých sicilských statcích. Velkou část zděděného majetku prodal a rozdál chudým.

Řehoř si osvojil benediktinské zásady a spolupracoval s benediktiny, proto se předpokládá, že sám se stal benediktinským mnichem. Papežem byl povolán za jeho pomocníka a bylo mu uděleno jáhenské svěcení. Byl poslán do Cařihradu, kde navázal nová přátelství a získával zkušenosti.

V Římě nastal po strašné povodni hlad a poté vypukl mor. Mezi prvními oběťmi byl i papež Pelagius II. Všichni (kromě něj samého) uvažovali o Řehořovi jako o jeho nástupci, což se nakonec také potvrdilo.

Na konci srpna 590 organizoval prosebné průvody za odvrácení moru. Při průvodu, který směřoval k bazilice Panny Marie Sněžné a před Hadriánovým pomníkem odbočoval k sv. Petrovi, byl údajně viděn archanděl Michael, jak schovává meč na

znamení konce moru – odtud vzniklo pojmenování Andělský hrad.

Dalším smírným aktem jsou tzv. gregoriánské mše. Když se Řehoř dozvěděl, že bylo u mnicha Justy nalezeno několik dukátů, čímž se mnich provinil proti slibu chudoby, dal za něj sloužit 30 mší sv. po 30 dní bezprostředně za sebou. Tento způsob byl později uznán i církví (1884).

Byl prvním, kdo měl titul „Služebník služebníků Božích“, který se pak mezi papeži ujal. Nabádal lidi k pokání a staral se o pokojný život lidu uprostřed všeho hladu, bídy a pustošení Langobardů, kteří po Itálii šířili bludy.

Když r. 593 přitáhl k Římu langobardský král Agiluf, přerušil papež Řehoř I. homilii a šel pomoci při obraně města. Jeho prosby přispěly k zastavení boje, až nakonec r. 603 dosáhl uzavření mírové dohody.

Napsal neuvěřitelně mnoho spisů, jeho prvním dílem jsou komentáře ke knize Job. Zpracoval mešní knihu, sjednotil a upevnil podstatnou část liturgie. Mluví se také o tom, že založil pěveckou školu. Ve skutečnosti už existovala, ale on jí dal nový řád a postavil pro ni dvě budovy v Lateránu a u sv. Petra. Prostá vyprávění k útěše a povzbuzení čtenářů, to jsou jeho Rozpravy. Nedá se přehlédnout ani jeho misijní snažení o rozvoj církve ve světě.

Většinu pontifikátu byl sužován nemocemi, od r. 599 trávil většinu času na lůžku, přesto řídil církev až do 12. 3. 604, kdy zemřel.

Zajímavostí je, že svátek sv. Řehoře Velikého neslavíme v den jeho úmrtí (12. 3.), jak bývá většinou zvykem, ale v den jeho vysvěcení na biskupa. 12. březen se totiž nachází v postní době, kdy je prioritní postní zaměření, proto byly některé svátky přesunuty.

Michael, Gabriel a Rafael

29. září si připomínáme svátek archandělů – svatého Michaela, Gabriela a Rafaela.

Michael, jehož jméno znamená „Kdo je jako Bůh?“, je v biblických textech označován jako jeden z prvních knížat, ochránce vyvoleného národa a vítěz nad démonem. Kromě toho je také uctíván jako přímlovce duší v očistci, byl vyzván při exorcismech (odtud modlitba – „Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji proti zlobě a úkladům ďáblovým. Kníže nebeského vojska, svrhni božskou mocí do pekelné propasti satana a zlé duchy, kteří usilují o zkázu duší.“) Jeho svátek se slaví už od 5. století ve výroční den posvěcení baziliky zbudované k jeho počtě v Římě na Via Salaria.

Gabriel znamená „Muž Boží“ nebo „Bůh ukázal svou sílu“. Nalézáme ho v lidské podobě u Daniela, jako Boží posel zvěstuje Zachariášovi narození Jana Křtitele a Marii narození Ježíšovo.

Rafael znamená „Bůh uzdravil“. Jeho role uzdravovatele vystupuje obzvlášť v příběhu o Tobiašovi starším, který oslepl; zachránil jeho syna na cestě do Médie. Když byli blízko cíle, upozornil Rafael Tobiaše mladšího, že je mu Sára určená za manželku. Byla svatba a archanděl doprovodil mladou dvojici na cestě k Tobiaši staršímu. Podle jeho rady přiložil syn otci na oči rybí žluč a vrátil mu zrak.

Sv. Bartoloměj

Apoštol, patron koželuhů a kožešníků, v Novém zákoně je zmíněn pouze u evangelisty Matouše (Mt 10, 3) a to jen v seznamu apoštolů. O jeho životě nám podává svědectví především Zlatá legenda (Legenda aurea - je středověkou sbírkou životopisů svatých a traktátů k církevním svátkům. Sestavil ji v roce 1260 italský dominikánský mnich Jakub de Voragine). V ní se hovoří o tom, že Bartoloměj se vydal šířit evangelium do Indie, kde navštívil pohanský chrám s modlou Astarot; v ní sídlil ďábel, o němž si lidé mysleli, že uzdravuje, avšak ve skutečnosti působil nemoci. Bartoloměj nad ním zvítězil. Král Ptolemius měl posedlou dceru, světec ji uzdravil a odmítl odměnu. Vyhnal ďáblы ze zdejšího chrámu, poručil rozbít modly a nemocní se uzdravili. Král Polemius s celou rodinou přijal křest a stal se učedníkem apoštolovým. Bartoloměj se vydal ke králi Astragesovi do Arménie. Královi služebníci žalovali na Bartoloměje, že bojuje proti jejich bohům a že králova bratra obrátil na křesťanství. Panovník nechal Bartoloměje zatknout, stáhnout z kůže a stít mu hlavu (Petr Brandl, obraz Umučení sv. Bartoloměje, kostel sv. Bartoloměje v Kolíně, 1734). Podle popisu ve Zlaté legendě byl Bartoloměj muž ve středních letech, s vousatou tváří a černými vlasy. V ruce drží knihu a nástroj svého umučení – nůž.

(Jan Royt, Slovník biblické ikonografie)

VÝSLEDEK „KRABÍČKOVÉ“ SBÍRKY

ZA OBDOBÍ OD ADVENTU 2009 DO POUTI SV. JIŘÍ 2010

V uvedeném období probíhala v našem farním kostele sv. Jiří v Dolní Čermné tzv. „krabičková sbírka“. V krabičkách se sešlo mnoho věcí, zboží a pomůcek, které postrádají zahraniční misie. Vše bylo řádně odesláno charitám, které naši pomoc odešlou misionářům.

Peníze ve výši 330,- Kč byly odeslány Nadaci Likvidace Lepry Praha dne 18. 6. 2010 na léky pro nemocné malomocenstvím, TBC a malárií a pro provoz dvou čs. nemocnic v Indii. **Poštovné** za odeslané 2 balíky a 1 složenku činilo 155,- Kč.

Charitě Valašské Meziříčí byl dne 12. 7. 2010 odeslán balíček (krabice od bot) o váze 2 kg plný známek.

Charitě sv. Anežky české v Otrokovicích byl odeslán dne 14. 7. 2010 pro misie balík o váze 8,7 kg s následujícím obsahem: 67 optických brýlí, 15 pouzder na brýle, 14 párů optických skel, 12 slunečních brýlí, 3 ks. pánských hodinek (2 ks. pánských nefunkčních hodinek vyhozeny), 1 krabička s růženci, bižuterií, medailonky, přívěsek s řetízkem a hřebeny, 2 toaletní mýdla, 4 hygien. voňavé ubrousky, 1 igelit. sáček pastelek, 17 funkčních propisek, 20 propisek v originál. balení, 1 plnicí tužka, 20 sešitů v originál. balení, 1 krabička pohlednic, 1 školní penál s gumou, 1 krabička kalendářků, 1 obálka starých mincí, 1 obálka papír. bankovek, 1 obálka vizitek, 1 malá krabička telefon. karet, 1 kožené prac. rukavice, 1 igelit. taška textilních zbytků, 3 sady příborů v originál. balení, 6 kuchyň. nožů v originál. balení, 1 varná konvice, 2 konvičky - termosy.

Vše, co se podařilo sesbírat a poslat prostřednictvím charit pro misie, bude mírnit utrpení, bídu, hlad a nemoci, šířit vzdělanost a víru u našich vzdálených bratří a sester v rozvojových zemích Afriky, Jižní Ameriky, Asie a Oceánie. Rasové, náboženské (nesmiřitelný fanatický islám) a politické boje, bída a nemoci, které sužují některé národy těchto kontinentů jsou pro nás naprosto nepředstavitelné. A stačí na naše poměry jen málo, abychom jim pomohli hmotně, finančně a modlitbou. Např. na vyléčení 1 člověka v počátečním stadiu malomocenství stačí pouhých našich 150,- Kč. Mějme nadále srdce i dlaně otevřené pro potřeby trpících bratří a sester. (Poštovní složenky LL mohou vydat na požádání.)

Vám všem věřícím z naší farnosti, kteří jste podpořili tuto sbírku, ať hmotně, finančně, modlitbou nebo osobní obětí, patří upřímný dík Pán Bůh vám zaplat' za lásku a milosrdenství, které projevujete trpícím a chudým! Ještě jednou vám děkuji!

Za org. Vladimír Jansa

Milí farníci a čtenáři Poutníka,

v posledních dnech se v naší farnosti objevují dvojice lidí, které obcházejí domácnosti, chtějí s jejími obyvateli „pohovořit“ a zeptat se jaký je jejich názor na to či ono. Jedná se o Svědky Jehovovy. Proto jsem se rozhodl podat vám několik informací o této náboženské společnosti.

Sektu založil v Pittsburku americký obchodník a adventistický kazatel Charles Taze Russell (1852 – 1916). Členové náboženské společnosti se nazývali „váženými badateli bible“, od roku 1913 se jmenují Svědkové Jehovovi. Hnutí je řízeno z centrály v Brooklynu úřadujícím prezidentem, který je volen na celý život. Jemu je podřízen „vedoucí sbor“, skládající se toho času z třinácti mužů, sedm jeho členů sedí v předsednictvu „Biblické a traktátové společnosti Strážná věž“. Hnutí se člení na pobočky, obvody, kroužky a shromáždění.

Sekta popírá nauku o Nejsvětější Trojici. Nauka o Trojjediném Bohu je podle světové rady církví jedna ze základních pravd, již je nutno přijmout, aby si některá církev mohla říkat křesťanská.

Druhá základní pravda křesťanství, bez jejíhož přijetí si nikdo nemůže říkat křesťan, je Božství Ježíše Krista, pravého Boha a pravého člověka. Podle společnosti SJ Ježíš není Bůh, nýbrž stvořená bytost, která je totožná z archandělem Michaelem. Tím se popírá vše, co Kristus vykonal „pro nás a pro naši spásu“ jak se to modlíme ve vyznání víry. V této otázce je propast mezi naukou sekty a naukou křesťanských církví nejhlubší. Tímto se zbavují Krista, který je pro nás „alfa i omega, počátek i konec všeho“ (Zj 21, 6).

Pokud jde o spásu, nejsme podle Svědků Jehovových vykoupeni Kristovou smrtí na kříži, jak to hlásali proroci a apoštolové, nýbrž jeho dokonalým životem na zemi. Podle sekty se člověk zachrání vlastním úsilím o „dokonalý život.“ Spása tak přestává být svobodným darem Božím pro člověka a stává se záležitostí přísného zachovávání pravidel. Dovedeme-li tento postoj do důsledků, stává se Kristova smrt na kříži zbytečnou, a tím i celý Kristův příchod do dějin.

Problematická je rovněž jejich interpretace Písma sv., kdy se neustálými citacemi Písma svatého snaží vzbudit dojem, že jen bible je základem jejich učení. Používají vlastní „překlad“ bible do angličtiny, kde jsou některá místa „přeložena“ či spíše upravena ve prospěch učení společnosti.

Odmítají světit neděli jako Den Páně, neslaví Velikonoce ani Vánoce. Ve vysokém nákladu vydávají tiskoviny „Strážná věž“ a „Probuďte se“. Sekta se projevuje extrémní intolerancí vůči okolnímu světu, důsledným ovlivňováním svých členů a agresivní misijní aktivitou. V této souvislosti mě zaujal článek v časopisu Dingir, který vydává Společnost pro studium sekt a nových náboženských směrů. V čísle 1/1998 odpovídá Tomáš Novotný na tento dotaz čtenáře: „**KDYŽ MĚ NĚKDO PŘIJDE OTRAVOVAT DO BYTU, MÁM PRÁVO HO VYHODIT?**“

Tato otázka pravděpodobně navazuje na zvyk některých náboženských skupin (v našem prostředí především Svědků Jehovových a mormonů) šířit své učení návštěvami po bytech. Typické zároveň je, že tyto návštěvníci bývají velice neodbytní. Nerad to říkám, ale někdy je, žel, nutné být i trochu neslušný. Jde však o zásadní věc a zkušenost ukazuje, že velká řada lidí se stane členy sekt jenom proto, že jsou to slušní lidé. Scénář probíhá asi takto: Někdo zazvoní u vašich dveří. Samozřejmě, že otevřete. Vzápětí začne něco povídat a vy jste přece slušní lidé, tak mu nebudete skákat do řeči a vyposlechnete ho. Protože vám připadá neslušné nechat ho stát ve dveřích, pozvete ho dál. Když vám při odchodu velice mile nabídne nějakou literaturu, tak byste považovali za neslušné si ji od něho nepůjčit. A protože je neslušné mu ji vrátit (až příště přijde) nepřečtenou, tak ji alespoň zběžně přečtete. Když vás potom tyto lidé začnou častěji navštěvovat, bude vám možná trapné jim říct, že vás to vlastně nezajímá, a dokonce, když vás budou stále mile zvat, abyste se přišel podívat na jejich shromáždění, budete považovat za neslušné to stále odmítat a jednou s nimi půjdete. A tak bychom mohli pokračovat dál a dál. Mnohdy není důvodem k připojení k sektě zájem, ale prostě to, že dotyčný je příliš slušný a nemá dosti odvahy se laskavému, ale cílevědomému nátlaku sektářských náborářů vzepřít.

Svědkové Jehovovi jsou dobře školeni, jak rozhovor začít. Nejprve zalichotí svému posluchači, že je inteligentní člověk, že dovede kriticky posoudit učení své církve. Pak začnou hovořit o špatných poměrech ve světě – s tím v podstatě každý souhlasí. Hovoří o Pánu Ježíši, aby vzbudili dojem, že jsou křesťané. Přesvědčují posluchače, že jim jde o rozhovor a že nemají v úmyslu někoho „přetahovat“ či nabádat k vystoupení z církve. Ve skutečnosti je to jediný smysl a cíl jejich rozhovoru. Jsou instruováni, aby nenapadali církevní učení, ale raději si získávali vaši přízeň. Napoprvé působí sympaticky, ale když přichází častěji, mohou se stát až nepřijemně dotěrnými. Nakonec nevíte, jak se jich zbavit. Zasybou vás citáty z bible. Snaží se vést k tzv. studiu, jehož smyslem je zaplést vás do myšlenkové sítě jejich vlastního chápání. Proto odmítejte návštěvy Svědků Jehovových. Cílem jim není rozmluva, upřesnění, ale cílevědomý tlak, který vás má přivést k odpadnutí od víry. Nakonec mějme na paměti, že tímto neodsuzují konkrétní lidi, ale učení, které nemá s křesťanstvím moc společného. Nejlepším způsobem, jak čelit těmto praktikám, je prohloubení vlastního duchovního života, osobní modlitby a osobním vzděláváním se v naší víře. V tomto úkolu vám budu rád nápomocen. Pán nám k tomu žehnej.

Váš otec Josef

Použitá literatura:

Encyklopedie náboženství

Vojtěch Engelhart: Kdo jsou Svědkové Jehovovi?

Prokop Remeš: Svědkové Jehovovi nebo bible?

Dingir, 1/1998

Co dělat, když se s vámi Svědkové Jehovovi pokoušejí navázat rozhovor? Materiál pastoračního střediska při AP, Praha, 1993.

KARIKATURY

V milánském dómu se 14. června 2010 konaly pohřební obřady za arcibiskupa Luigiho Padoveseho, OFM Cap, zákeřně zavražděného 3. června 2010. Arcibiskup byl apoštolský vikář Anatólie a předseda biskupské konference Turecka. Byl doslova podříznut svým osobním řidičem, jménem Murat, Kurdem - islamistou. Světské zpravodajství se s vraždou, motivovanou náboženským fanatismem a nenávistí vypořádalo poměrně stručně. Alespoň to! Evropská veřejnost na to prakticky nereagovala. Snad si každý Evropan dovede jasně představit, co by se začalo dít, pokud by byl zabit v Česku nebo jinde v Evropě muslimský duchovní...

Foto: Ing. Petr Štěpánek, BŘS, agentura v rámci Anatólie a předseda Turecké biskupské konference, biskupství 3. června 2010.

Není to první katolický kněz v Turecku, který se stal obětí "posvátné" vraždy. Před čtyřmi roky podobně zahynul kněz P. Andrea Santoro. Po počátečním diplomatickém lavírování o vrahově (pardon! „bojovníkově“?) psychickém stavu, řekl konečně celou pravdu natvrdo až arcibiskup Izmiru Mons. Ruggero Franceschini, který byl posléze jmenován Padovesovým nástupcem.

Turecko má jednu nohu nakročeno do Evropy, druhou nohu zůstává vězet a Asii, nebo spíše ve světě islámu, a to stále pevněji. Chce sedět na obou židlích. Rádo se tváří jako moderní země, ale vždy bylo a zůstává spíše karikaturou Západu. Pravověrnější muslimové to možná zas vnímají jako karikaturu islámské kultury, nejspíše právem. Vliv islamistů v turecké společnosti sílí, což se projevuje perzekucí křesťanů a neturků. V posledních letech dokonce i vraždami kněží. A křesťanský Západ mlčí. Žádný politik si toho snad ani nevšiml, nebo mu to nestálo za to, aby se k tomu vyjádřil. Přitom si těžko lze představit větší symbol „západních“ hodnot, než je katolický biskup. Naopak muslimové to vnímají přesně. Ale europolitici se baví o penězích, propastných dlužích a europrestíži. Zdá se, že základním pilířem evropské soudržnosti a politiky je nyní skutečně především sehnat prachy na to, aby se buď hýbaly kšefty, nebo se podařilo protlačit ideologické a lobbystické výmysly sociálních inženýrů. Až příliš mnoho politiků a činovníků je schopno zaprodat cokoli – v první řadě hodnoty, ve druhém svobody, ale nakonec výsledek bude stejný. Západ je dávno jen karikaturou křesťanské společnosti. Muslimové nemají ani šanci vidět skutečnou křesťanskou kulturu a život křesťanů. Vnímají jen odstrašující koktejl zvrácenosti.

Dozvíme se o každém výbuchu na afgánské svatbě kdesi v horách, ale časté bombové útoky na katolické kostely ve velkých iráckých městech se ve zpravodajství neobjevují. Až to vypadá jako záměrné opatření. Chvástavé mesiášství novinářského cechu, který stojí bezradně před výčitkou, kterou vznáší dávný nárok na objektivitu a nestrannost zpravodajství, vykresluje další karikaturu.

Stačí připomenout triumfální politické tažení nizozemského demokratického politika Geerta Wilderse, kterého některá média pod tlakem eurounijní multikulturní agendy označují za extrémistu. Přitom tento spíše liberál jen upozorňuje na to, že pokud nechceme hodnoty, na nichž stojí naše pluralitní demokracie, rozpouštět multikulturalistickou ideologií a plánovitým přistěhovalectvím (čili „importem“ nositelů jiných hodnot - rozuměj islámských), o tuto demokracii rychle přijdeme.

Pamatujeme si na pozdvižení kolem karikatur Mohameda v dánských denících? A v muslimských zemích vzápětí hoří západní ambasády! Nebyly to tehdy spontánní protesty, ale zorganizovalo je několik západoevropských (!!!) imámů (islámských duchovních – pozn.). Ovšem tento detail jaksi zapadl v médiích celého světa, které donekonečna přežvykují jen to, co vypustí dvě tři nadnárodní tiskové kanceláře.

Přes léto bývá jakoby víc času. I muslimské země mají své turistické agentury, vybízející Evropany k odpočinku v jejich luxusních letoviscích. Ale třeba bychom se mohli spokojit jen s tím postát spolu chvíli v letním večeru na chodníku před některou z pražských ambasád těchto islámských zemí, vybidnutí smrti dalšího Kristova mučedníka.

Článek "Karikatury" převzat od Ondřeje Vaněčka z RC Monitoru ze dne 27. 6. 2010

K ČLÁNKU VARHANÍCI V DOLNÍ ČERMNÉ

Ve stati o dolnočermenských varhanících jsem zapomněl uvést ještě jednu osobnost, pana Josefa Vašíčka z čp. 27. Byl dlouholetým varhaníkem ve filiálním kostele ve Verměřovicích a mnohdy zastupoval jako varhaník i ve farním kostele v Dolní Čermné. Tímto se omlouvám za opomenutí.

Pan Josef Vašíček z čp. 27 se narodil 5. června 1911. Po ukončení základní školy se vyučil sedlářem. Jako mladík získal základní hudební vzdělání u pana Cyrila Marka, varhaníka, regenschorho a kapelníka místní dechovky. Na varhany se však naučil hrát sám a jako amatér ve svých cca 30 letech zasedl za varhany ve filiálním kostele sv. Jana Křtitele ve Verměřovicích. Zde založil a vedl kostelní sbor. Když bylo třeba, vypomáhal u varhan i ve farním kostele. Zvláště v posledních letech života zastupoval slečnu Annu Markovou. Bohu, kostelu, varhanám a verměřovicckému sboru byl věrný i přes nepřítel komunistické totality něco přes 45 let. Pan Vašíček byl také aktivním hráčem na baryton v dolnočermenské dechové kapele. S manželkou Helenou měl čtyři děti, které jsou hudebně vzdělané. Absolvovaly LŠU Lanškroun. Josef a Helena hrají na klavír, Pavel hraje na klarinet a na housle, složil též dirigentské zkoušky (vede v D. Čermné kostelní sbor a dechovku). Poslední syn Petr byl amatérem a hrál na baryton. Pan Josef Vašíček pracoval dlouhá léta u ČSD Letohrad na Traťové distanci jako vedoucí zásobování. Dožil se 79 let, zemřel 22. listopadu 1990.

Také se omlouvám za nesprávně uvedené úmrtí pana Cyrila Marka st. z Rychnova n. Kn. Zemřel v roce 1983, nikoli v roce 2004 (tehdy byla zmíněna připomínka 100. výročí jeho narození). Dožil se tedy 79 let, nikoliv 100 let, jak jsem mylně uvedl.

V seznamu varhaníků je také překlep, v datu, kdy skončila hra na varhany slečna Anna Marková. Skončila u varhan v roce 1966 nikoli v roce 1969. Oprava se týká také doby hry na varhany u Ing. Ludmily Novákové v D. Čermné hrála na varhany od roku 1972 do roku 1988. Tímto se čtenářům Poutníka omlouvám.

V. Jansa

ZEPTALA JSEM SE VÁS:

Máte nějakou pěknou vzpomínku na pout' nebo poutní místo?

Já jsem jezdila na poutě hodně. Měla jsem dědu, který se velmi rád účastnil zájezdů, které pořádal pan Novák z Dolní Černé. Já měla to štěstí, že mě brávil s sebou. Jezdilo se na různá poutní místa ani bych je snad nedokázala všechna vyjmenovat. Za jeden den jsme stihli několik kostelů, zámek i arboretum. Program byl našlapán k prasknutí. Tak trochu závod s časem. Jednou jsme takhle vyjeli na svatý Hostýn, nebo snad kopeček u Olomouce? Dnes už opravdu nevím. Na parkovišti jsme vystoupili z našeho autobusu a museli použít městskou hromadnou dopravu. Autobusů už tam stálo několik. Každý se chtěl dostat na poutní místo co možná nejdřív. Do autobusu se nás tenkrát nacpalo ukrutně mnoho. Všichni si hájili svou pozici. Stáli na jedné noze, napnutí, nikdo nechtěl ze svého vybojovaného místa ani o kousek ustoupit. V autobuse bylo dusno skoro k nedýchání. V této napjaté atmosféře se ozval krásný mužský hlas jednoho z cestujících a s naprostým klidem řekl: "To jste poutníci,? nestydíte se trochu,? buďte k sobě prosím ohleduplní. Vždyť se všichni chceme dostat v pořádku na pout'. Nemohli bychom si raději společně zazpívat. A začal zpívat jednu z Marjánkách písní. Jeho bas se nesl autobusem. Najednou se atmosféra v uvolnila, místa jako by bylo víc a poutníci se postupně připojili ke zpěvu. Autobusem se nesla Mariánská píseň Tisíckrát pozdravujeme tebe. Všichni se usmívali, byli ohleduplní, a říkali jsme si, že nás snad na naší pouti navštívila sama Pana Maria.

Tenhle zážitek byl krásný a vzpomenu si na něj i po 40 letech. Stále si uvědomuji, že stačilo tak málo. Přeji si abychom vždycky na svých cestách potkávali takovéto poutníky. Ještě lepší by snad bylo, kdybychom se jimi stali, pokusme se o to.

JM

Paní Marie Applová mi řekla:

Moje nejmilejší poutní místo je svatý Hostýn s bazilikou Nanebevzetí Panny Marie. Byla jsem tam mnohokrát. Už ani nevím kolikrát. Když jsme byli mladí chodili jsme na pout' pěšky z Bystřice pod Hostýnem. V tašce jsme nosili cihlu, abychom měli nějaké zásluhy. Na hlavních poutích tam bývalo tolik lidí, většina Moravanů přišla na pout' v kroji. Bylo nás tam tolik, že jsem měla ruce podél těla a vysmrkat se bylo přímo nemožné. Říkala jsem si, že kdyby člověk umřel, zůstal by stát až do odchodu poutníků. Z tohoto důvodu jsme jezdili na Hostýn dál, ale mimo hlavní pout'. Toto místo mi je jedno z nejmilejších. Cítím se tam vždy moc dobře. Je to takový zvláštní pocit. Rovněž ráda vzpomínám na poutě do Senetářova, je tam moc pěkný kostelíček zasvěcený svatému Josefu, který leží v oblasti Moravského krasu. Jezdili jsme tam s přáteli. Vzpomínám, jak jsme seděli na kopci za Senetářovem a zpívali mariánské písně. I toto místo má zvláštní kouzlo a já se zde cítím pokaždé moc dobře.

JM

AHOJ DĚTI!

Setkáváme se při první zářijové neděli. Prázdniny skončily a možná z toho někdo může být i trochu smutný. Ale všechno jednou končí, i dny volna. Teď už na vás čeká zase nový školní rok a s ním spousta nového. Věřím, že jste si o prázdninách dobře odpočaly a načerpaly hodně sil, které teď ponесou dobré ovoce. Také příroda už začíná pomalu vydávat své podzimní plody. V zahradách dozrávají jablka, hrušky, švestky, ale také ořechy a mnohé další. Obrázek vám něco z toho přináší a ukrývá 10 rozdíků. Vaším úkolem je najít úplně všechny a pak obě části pěkně vybarvit tak, jak to umí podzimní sluníčko.

(Otazníček)

Pro starší:

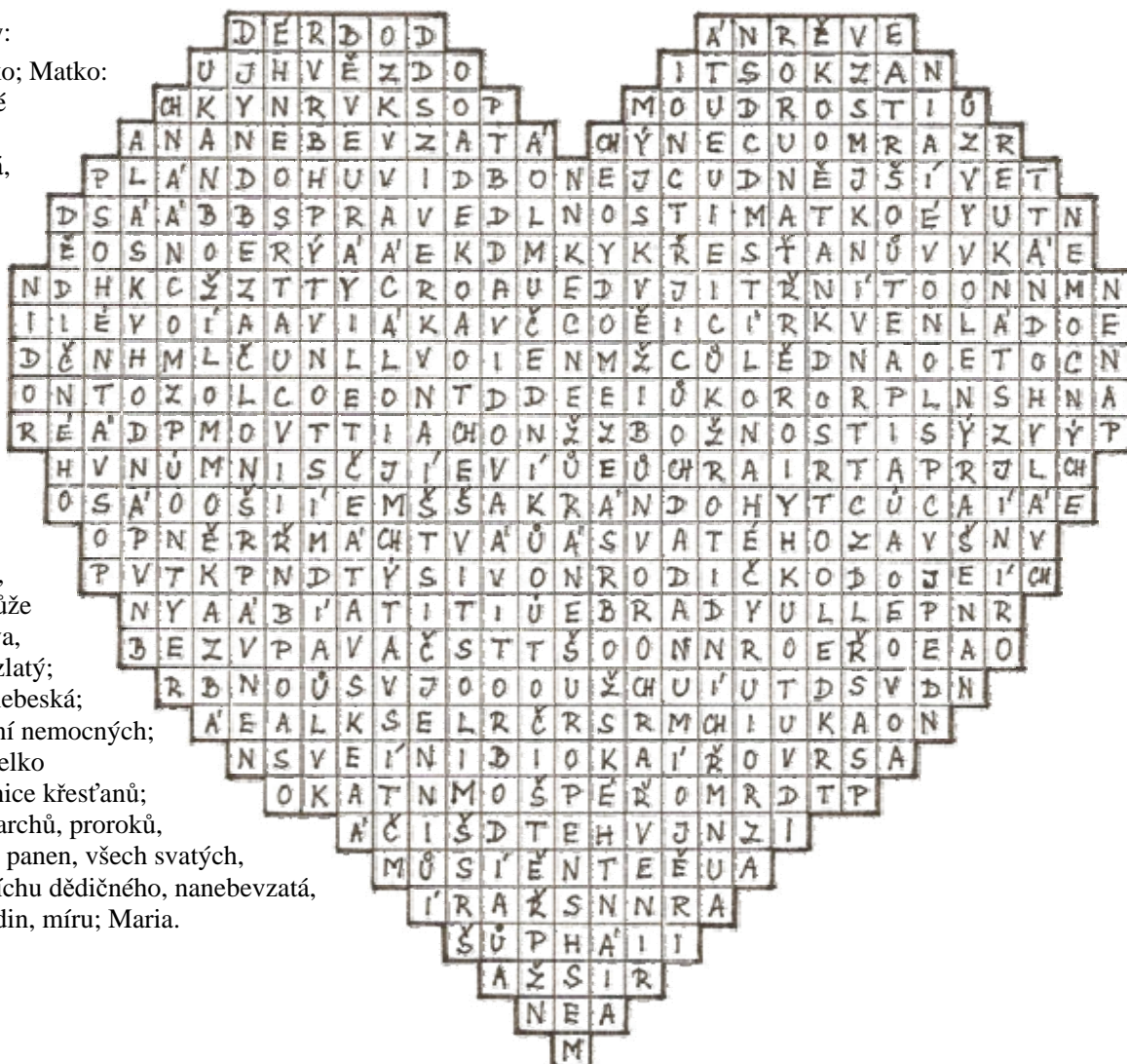
Se začátkem školního roku je tradičně spojena také pout' na Mariánské hoře, kdy slavíme narození Panny Marie. Můžeme být hrdí na to, že máme v blízkosti právě toto poutní místo. Srdce – tvar osmisměrky, má symbolizovat lásku Panny Marie ke všem lidem,

její nabízenou náruč, přímlovu a pomoc. Náplň osmisměrky tvoří různá oslovení Panny Marie v prosbách z Litanie loretské. Zkusme se při hledání slov trochu více nad jednotlivými jmény zamyslet. Žádné ze slov se v osmisměrce nepřekrývá s jiným. Slova ze slovních spojení nejsou umístěna vedle sebe. Po nalezení všech zůstane 34 volných písmen a ta tvoří tajenku.

Náplň osmisměrky:

Svatá Boží Rodičko; Matko:

Kristova, církve, božské milosti, nejčistší, nejucudnější, neporušená, neposkvrněná, láskyhodná, obdivuhodná, dobré rady, Stvořitelova, Spasitelova; Panno: nejmoudřejší, úctyhodná, chvályhodná, mocná, dobrotivá, věrná; Zrcadlo spravedlnosti; Trůne moudrosti; Příčino naší radosti; Stánku: Ducha Svatého, vyvolený, zbožnosti; Růže tajemná; Věži: Davidova, z kosti slonové; Dome zlatý; Archo úmluvy; Bráno nebeská; Hvězdo jitřní; Uzdravení nemocných; Útočiště hříšníků; Těšitelko zarmoucených; Pomocnice křesťanů; Královno: andělů, patriarchů, proroků, mučedníků, vyznavačů, panen, všech svatých, počatá bez poskvrny hříchu dědičného, nanebevzatá, posvátného růžence, rodin, míru; Maria.

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

Jména 2 světců, kteří slaví před prázdninami svátek: PETR a PAVEL

Klíč k rozluštění vět: slabiky každého slova jsou napsané v opačném pořadí (př. nezapomeneme – menemepozane), jednoslabičná slova čteme také opačně (př. den – ned).

1. věta – NEZAPOMENEME KAŽDÝ DEN SVĚŘOVAT PÁNU JEŽÍŠI A PROSIT O POŽEHNÁNÍ.

SLUŽBA LEKTORSKÁ:

Září 2010			
Ne 5. 9.	23. neděle v mezidobí	7.30	Kyšperkovi 128
		16.00	Macháčkovi ml. 180 HČ
St 8. 9.	Narození Panny Marie	19.00	Vávrovi 270
Ne 12. 9.	24. neděle v mezidobí	7.30	Pecháčkovi 53
Ne 19. 9.	25. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi st. 55
		16.00	Málkovi
Ne 26. 9.	26. neděle v mezidobí	7.30	Marešovi 271
		16.00	Klekarovi 292
Út 28. 9.	Sv. Václav	19.00	Moravcovi 267

Říjen 2010			
Ne 3. 10.	27. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi 411
		16.00	Marešovi 410
Ne 10. 10.	28. neděle v mezidobí	7.30	Řehákoví 283
		16.00	Židkovi 65
Ne 29. 10.	29. neděle v mezidobí	7.30	Venclovi 288
		16.00	Motlovi 11
Ne 24. 10.	30. neděle v mezidobí	7.30	p. Hubálková 61
		16.00	Severinovi 342
Ne 31. 10.	31. neděle v mezidobí	7.30	p. Vránová 18
		16.00	Vašíčkovi 349

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA NAŠÍ FARNOSTI:**V září 2010 oslaví:**

102 let paní Anděla Dušková z Dolní Čermné,
 nyní bytem v Zatci

87 let paní Helena Vašíčková z Dolní Čermné

85 let paní Jarmila Menclová z Dolní Čermné

85 let pan Jaroslav Šebrle z Dolní Čermné

82 let pan Václav Vávra z Horní Čermné

80 let pan Josef Nastoupil z Dolní Čermné

78 let paní Jarmila Marková z Dolní Čermné

77 let paní Marie Havlová z Dolní Čermné

77 let pan Oldřich Dostál z Dolní Čermné

77 let paní Jaroslava Macáková z Dolní Čermné

75 let paní Ludmila Hubálková z Verměřovic

70 let pan Zdeněk Macháček z Dolní Čermné

60 let paní Věra Formánková z Dolní Čermné

55 let paní Milena Bednářová z Dolní Čermné

55 let paní Bernadeta Macanová z Verměřovic

Všem oslavencům jménem farnosti i jménem svým srdečně blahopřeji a vyprošuji Boží požehnání a pevné zdraví do dalších let.

Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:

ve Verměřovicích 24. 7. 2010

Adriana Macháčková

z Verměřovic

ve Verměřovicích 7. 8. 2010

Mikuláš Kubec

z Verměřovic

v Petrovicích 14. 8. 2010

Lukáš Strítecký

z Prahy

v Dolní Čermné 22. 8. 2010

Antonín Mareš

z Dolní Čermné

Rodičům pokřtěných dětí rád blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné milosti pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

Křesťansky jsme se rozloučili:

v Dolní Čermné 3. 7. 2010

s paní Ludmilou Svobodovou

z Dolní Čermné

v Dolní Čermné 28. 7. 2010

s panem Jaroslavem Formánkem

z Dolní Čermné

Pozůstalým ještě jednou vyslovuji křesťanskou účast na jejich zármutku. Na zemřelé budu pamatovat v modlitbách.

otec Josef

Jinými slovy**Klíč**

Každá instituce má vlastní klíč přijímacího řízení. Království Boží, na rozdíl od všech ostatních, má pravidla neměnná. Přijímací řízení v něm končí - jak je tomu u Bohem vyhlášených konkursů často - paradoxními výsledky.

Jsou přijímání slabí, aby zahanbili silné, tiší, aby podědili zemi, hladoví, aby byli sytí, čistí v srdci, aby uviděli, co jiní nespátrají, tupení a pronásledování, aby se radovali a jásali.

Jinými slovy ...

Do Božského království, na rozdíl od Evropské unie, mají přednostní vstup malí a chudí. To je jeden z důvodů, proč se Boží jméno nedostalo do její ústavy. Vzhledem ke druhému přikázání by v ní bylo stejně nadarmo.

Alternativa

Když jsem nedávno slyšel propagovat alternativní katolicitu, domníval jsem se, že se řečník překl. Nikoli. Myslel to vážně. Těžko by to mohl říci, kdyby znal překlad slova katolicita - všeobecnost.

Alternativní všeobecnost je stejný nesmysl jako pojmy alternativní nekonečno nebo alternativní sever.

Jinými slovy ...

Při dobré vůli a bujně fantazii si dovedu představit obsah pojmů alternativní medicína nebo alternativní sexualita. Ale ani při nejlepší vůli a nejbujnější fantazii si nedovedu představit obsah pojmů alternativní křesťanství nebo alternativní cesta ke spáse.

Móda

Být neúspěšný, to zní skoro jako nadávka. K ní se pojí ještě jedna: být nemoderní. A kdo není úspěšný, má ještě šanci stát se moderním.

Tento pojem nesouvisí s pokročilým věkem. Neslyšíme pojmy „moderní duchodce“ nebo „moderní sklerotik“ Pojí se k věku mladému a dodává k němu ještě atribut, kterým se frčící móda vyznačuje. Moderní chlapec nejde na diskotéku bez kondomu, moderní dívka bez potratové pilulky.

Informace, které masírují mladé mozky, ovšem nehovoří o nemoderních výsledcích moderního stylu života.

Jinými slovy ...

„Moderní“ není vždy synonymem pojmu „zdraví“. Důkazem jsou moderní boty na vysokém podpatku, moderní hluk zvaný hudba, moderní společnost ...

Ztráta

Někteří mrtví s sebou humor a dobro odnášejí, po odchodu jiných se naopak teprve dostavují.

Přesto nám v poraženém stromu i mrtvém člověku odchází kus našeho světa. Materiálního i duchovního. Co přijde na uvolněná místa, vědí jen sadaři a Bůh. Co jsme ztratili nebo získali, poznáme časem všichni. Někdo dřív a někdo později.

Jinými slovy ...

Narozením člověka se stává svět krásnějším, smrtí člověka se stává chudším.

(z knihy Maxe Kašparů „Jinými slovy...“)

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

23. neděle v mezidobí
5. září 2010
36. týden / 2010

BOHOSLUŽBY V TOMTO TÝDNU:

6. srpna	-	pondělí	23. týdne v mezidobí
7. srpna	-	úterý	23. týdne v mezidobí
8. září	-	středa	19.00 Dolní Čermná – za Václava Ptáčka a manželku svátek Narození P. Marie
9. září	-	čtvrtek	19.00 Dolní Čermná – za Ludmilu Páčovou
10. září	-	pátek	23. týdne v mezidobí 7.30 Dolní Čermná – za Petra Macha 19.00 Dolní Čermná – za celou rodinu Mačátovou

Poutní slavnost na Mariánské Hoře Program na sobotu 11. září a neděli 12. září 2010

V SOBOTU

- v 19.00 h. - rytmická mše sv. - za požehnání pro všechny mladé lidi
- ve 20.00 h. - modlitba křížové cesty - venku na Mariánské Hoře
- od 21.00 h. – do 22.00 h. - chvíle občerstvení přítomných poutníků
- od 22.00 h. – do 23.00 h. - společná adorace zakončená svátostným požehnáním - v poutním kostele
- od 23.00 h. – do 24.00 h. - možnost soukromé adorace - v poutním kostele (potom se kostel uzavírá!)

V NEDĚLI

- v 7.30 h. mše sv. - za farníky - v poutním kostele, slouží P. Milan Romportl
- v 10.00 h. mše sv. - za poutníky - venku v areálu křížové cesty, slouží P. Jiří Heblt
- ve 14.00 h. koncert duchovní hudby - v poutním kostele, vystoupí manželé Hana a Otakar Tvrď z Pardubic
- v 15.00 h. modlitba křížové cesty - v poutním kostele
- v 16.00 h. mše sv. - za poutníky - venku v areálu křížové cesty, slouží novokněz P. Jan Polák, rodák z Tatenic, po mši sv. udílení novokněžského požehnání

Kostelní sbírka této neděle je určena na potřeby poutního kostela na Mariánské Hoře.

Příležitost ke sv. zpovědi: v poutním kostele od 7.00 - do 12.00 h. a od 13.30 h. - do 17.00 h.

Odjezdy autobusů z Verměřovic na Mariánskou Horu: v 6.45 h., 9.15 h. a ve 14.30 h.

Autobus jede z Verměřovic přes Petrovice a zastavuje na obvyklých zastávkách v Dolní a Horní Čermné.

Po mši sv. se vrací stejnou cestou zpět. Odjezdy autobusu z Mariánské Hory: v 8.30 h., ve 12.30 h. a v 17.30 h.

Kurzy sebeobran

Opět přicházíme se skvělou nabídkou kurzů sebeobran, které se budou konat letos na podzim v těchto termínech: 18. 9., 25. 9., 9. 10., 23. 10. Kurzy probíhají pod vedením pana Reného Nedvěda a konají se v dolnočermenské Orlovně. Všichni jsou zváni.

POUTNÍK, ZÁŘÍ 2010

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 16. října 2010, Poutník vyjde 3. října 2010

Členové red. kroužku: J. Roušar, V. Jansa, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu.